

- skal artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 5, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2004/35 fortolkes således, at når den kompetente myndighed beslutter at pålægge operatører, hvis aktiviteter er omfattet af dette direktivs bilag III, forpligtelser til at afhjælpe miljøska­der, er den kompetente myndighed ikke forpligtet til at fastslå, om de operatører, hvis virksomhed anses for at have forårsaget de pågældende miljøska­der, har handlet enten forsætligt, uagtsomt eller svingagtigt. Det påhviler derimod den pågældende myndighed for det første forudgående at undersøge den konstaterede forurenings oprindelse, og i den forbindelse råder den over en skønsmargin med hensyn til procedurer, de ressourcer, der skal anvendes, og varigheden af en sådan efterforskning. For det andet er denne myndighed forpligtet til i henhold til nationale bevisregler at fastslå en årsagssammenhæng mellem operatørernes aktiviteter, der er omfattet af afhjælpende foranstaltninger, og forureningen
- skal den kompetente myndighed for så vidt som forpligtelsen til afhjælpning udelukkende påhviler operatørerne på grund af deres medvirken til frembringelse af forurening eller risiko for forurening, i princippet fastlægge graden af hver enkelt operatørs medvirken til frembringelse af den forurening, myndigheden søger afhjulpet, og tage hensyn til deres respektive medvirken ved beregningen af omkostningerne i forbindelse med de afhjælpende foranstaltninger, som denne myndighed pålægger nævnte operatører, under overholdelse af artikel 9 i direktiv 2004/35.
- 2) Artikel 7 og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2004/35, sammenholdt med direktivets bilag II, skal fortolkes således at:
- den kompetente myndighed er bemyndiget til at foretage væsentlige ændringer af foranstaltninger til afhjælpning af miljøska­der, der er blevet besluttet efter en kontradiktorisk procedure gennemført i samarbejde med de berørte operatører, og som allerede er blevet udført, eller som er blevet påbegyndt. Imidlertid, med henblik på at træffe en sådan afgørelse:
- er denne myndighed forpligtet til at høre de operatører, der er blevet pålagt sådanne foranstaltninger, medmindre en miljømæssig nødsituation tvinger den kompetente myndighed til at agere øjeblikkeligt
- er nævnte myndighed ligeledes forpligtet til at opfordre navnlig de personer, på hvis ejendom der skal gennemføres disse foranstaltninger, til at fremsætte deres bemærkninger, som den kompetente myndighed tager i betragtning
- skal denne myndighed tage de i punkt 1.3.1 i bilag II til direktiv 2004/35 omhandlede kriterier i betragtning, og i sin afgørelse angive de årsager, der begrundet dette valg, og i givet fald angive de årsager, der kan begrunde, at der ikke var behov for en grundig undersøgelse med hensyn til disse kriterier, eller at en undersøgelse ikke har fundet sted eller ikke kunne finde sted, f.eks. på grund af en miljø­mæssig nødsituation
- under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er direktiv 2004/35 ikke til hinder for en national lovgivning, hvorefter den kompetente myndighed kan underlægge de operatører, der er omfattet af de afhjælpende miljøforanstaltninger, den betingelse, at de for at udøve retten til at anvende deres ejendomme skal udføre de af myndigheden krævede arbejder, selv om disse ejendomme ikke er berørt af foranstaltningerne, enten som følge af, at de allerede er blevet »renset«, eller fordi de aldrig har været forurenede. En sådan foranstaltning kan imidlertid være begrundet i formålet om at forhindre en forværring af den miljømæssige situation der, hvor foranstaltningerne skal gennemføres, eller, i henhold til forsigtighedsprincippet, i formålet om at forhindre forekomsten eller genindtræden af andre miljøska­der på operatørernes ejendomme, der støder op til hele den kyststrækning, som er genstand for de nævnte afhjælpende foranstaltninger.

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

**Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. januar 2010
— ecoblue AG mod Kontoret for Harmonisering i det
Indre Marked (Varemærker og Design) og Banco Bilbao
Vizcaya Argentaria SA**

(Sag C-23/09 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ældre mærke BLUE — ordmærket »Ecoblue« — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene)

(2010/C 134/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ecoblue AG (ved Rechtsanwalt C. Osterrieth)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget) og Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 12. november 2008, ecoblue AG mod KHIM (sag T-281/07), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag anlagt af ansøgeren af ordmærket »Ecoblue« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 38 til prøvelse af afgørelse R 844/2006-1 truffet den 25. april 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) vedrørende afslag på en klage over Indsigelsesafdelingens afslag på registrering af det nævnte varemærke i forbindelse med en indsigelse rejst af indehaveren af EF-ordmærket »BLUE« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 36 og 38 samt andre EF-ordmærker, der indeholder ordet »BLUE«

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) ecoblue AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 90 af 18.4.2009.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 11. marts 2010 — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mod AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-24/09) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 85/337/EF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 96/61 — integreret forebyggelse og reduktion af forurening — offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet — ret til appel af afgørelser om tilladelse til projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet)

(2010/C 134/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Sagsøgt: AB Fortum Värme samägt med Stockholms stad

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 1, stk. 2, artikel 6, stk. 4, og artikel 10a, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17) — fortolkning af artikel 2, nr. 14, og artikel 15a i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257, s. 26), som ændret ved direktiv 2003/35/EF — national lovgivning, som tillader lokale foreninger, der arbejder uden vinding for øje, at deltage i den procedure, der går forud for meddelelse af tilladelse til miljøfarlig virksomhed, men som betinger disse foreningers ret til at appellere domme og afgørelser om tilladelse af, at de i henhold til deres vedtægter har til formål at varetage miljøbeskyttelsesinteresser, at de har drevet virksomhed i mindst tre år, og at de har minimum 2 000 medlemmer.

Konklusion

- 1) Den berørte offentlighed som omhandlet i artikel 1, stk. 2, og artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, samt i artikel 2, nr. 14), og artikel 15a i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved direktiv 2003/35, hvilke bestemmelser er gengivet i artikel 2, nr. 15) og 16), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, skal kunne anfægte den afgørelse, hvorved et organ, der henhører under en medlemsstats domstolsorganisation, har taget stilling til en ansøgning om tilladelse til at gennemføre et projekt, uanset hvilken rolle den har kunnet spille ved behandlingen af ansøgningen ved at deltage i proceduren for det nævnte organ og ved i den anledning at gøre sine synspunkter gældende.

- 2) Artikel 10a i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, og artikel 15a i direktiv 96/61, som ændret ved direktiv 2003/35, hvilken sidstnævnte bestemmelse er blevet gengivet i artikel 16 i direktiv 2008/1, er til hinder for en bestemmelse i en national lovgivning, der forbeholder miljøbeskyttelsesforeninger,